

Rijdende Burenwinkel

Door MARIA MULDER

De rijdende Burenwinkel bevat allerlei artikelen waarmee burens hun onderlinge band kunnen versterken. Het zijn producten met een knipoog, ontwikkeld door studenten.

De Burenwinkel. FOTO JACQUES ZORGMAN

Een gieter met een lange hals om de plantjes op het balkon van de onderburen water te geven, hoogpolige sloffen of een telegram van chocola om de buurman uit te nodigen voor een kopje koffie.

Het zijn enkele van de veertig producten in de rijdende Burenwinkel, een nieuw fenomeen dat deze dagen ook Den Haag aandoet. Het idee van de Burenwinkel is afkomstig van Martijn Engelbregt, een docent aan het Sandberg Instituut in Amsterdam, en overgenomen door Kosmopolis, platform voor kunst en cultuur. „De Burenwinkel is een kunstproject, dat de dialoog tussen burens wil bevorderen. Want dat is hard nodig in deze tijd, waarin mensen zich steeds vaker afzonderen en geïsoleerd raken,” luidt de samenvatting van projectleider Luc Knödler.

Op uitnodiging van Staedion stond de verbouwde SRV-wagen de afgelopen weken onder meer in Den Haag Zuid-West en Loosduinen. Ook de woningbouwvereniging ziet onder haar huurders vaak ‘dat burens niet of nauwelijks contact met elkaar hebben, met negatieve gevolgen voor de leefbaarheid en de sociale cohesie in een wijk’.

De producten die in de winkel verkrijgbaar zijn, moeten stuk voor stuk de relatie en de communicatie tussen wijkgenoten verbeteren. „Maar het overgrote deel doet dat wel met een knipoog,” vertelt Knödler, wiens favoriete product een wisseldoosje is. „Het is een soort luciferdoosje, eventueel met een briefje erin, dat door twee bejaarde vrouwen in een flat in elkaars brievenbus werd gegooid als signaal dat alles goed was.” Zo hebben de meeste artikelen hun eigen verhaal.

„Ze zijn vrijwel allemaal bedacht door kunststudenten, die eerst wijkonderzoek hebben verricht. De Burenwinkel kan daarom eigenlijk worden beschouwd als een rijdende tentoonstelling.”